

ΕΝΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Η ΜΙΣ ΜΠΑΡΚΛΕΫ

ΜΙΑ ΔΥΝΑΤΗ ΑΓΑΠΗ ΜΕΣΑ

ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

121ον

— Κι' έγω. Είναι τδ μόνο δώρο, για μένα τουλάχιστον. Και οι δεξιώσεις των γενεθλίων μου, που πολλή τις άγκυρα. Γέλασε. Έστις, δέδαια σέννα κάνετε δέκινωση στη γενεθλία σας. Είστε εξυπότερος. Βλέπετε; Πίνακες τη σαμπάνια μας εδώριστα.

— Αλήστει, τι ίδειν έχετε για τδν πόλεμο; τδν ρώτησα.

— Μου φαίνεται μεγάλη δηνοσα.

— Ποιδιά θα νικήσει;

— Ή Ιταλία.

— Γιατί;

— Γιατί είναι τd νεώτερο ζήνος;

— Έχουν περισσότερη ζωτικότητα, στην άρχη.

— Κι' έπειτα;

— Επειτα γερούν. Και γι νοντας γηραία ένην.

— Και έπιμένετε πώς; δέν είστε ξέπινος.

— Μά γάγηπηδη μου παιδι, δε χρειάζεται ξέπινάδα. Ούτε είμαι κακ ξέπινος, άπλως κυνικός.

— Έγω αύτο τd δρίσικω πολύ ξέπινος.

— Δεν είναι. Θα μπορούσα νd σφέων ένα αυρδ παραδείγματα, μα είναι κακοποιο.

— Γάλια ποιδ λόγο; Τελεώσαμε τη συμπάντα μας;

— Διχεδρά.

— Θα πιούμε άλλη; Επειτα θα πάμ νd ντυθώ.

— Νομίζω πώς η παραδείγματα δρετά.

— Είστε οίγουρος πώς; δέν θέλετε άλλη;

— Ναι Σηκωθήκε.

— Ελπίζω νd είστε πάντα ευθυγάμενος. Και πάντα δηγής, δηγίστατος.

— Εδώριαστο. Σάς εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις. Κι' αν δάνειστε καμμιά φορά νd νά γίνεται θρήγκος, κάντε και για μένα την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.

— Διυτικός μάς; Σας εύχομαι νd ήστε για πάντα.

— Εύχαριστον. Άυτο γομίζω πώς δικαίεταις την προσήγιση σας άν έχω πεθάνει. Τd έχω πέσει άρκετος φίλους. Ηλπίζω πώς θα ξημουα μόνος μου άξιος, πώς θα είχη την άπαρτητην εύλεξεια τώρα πιά.